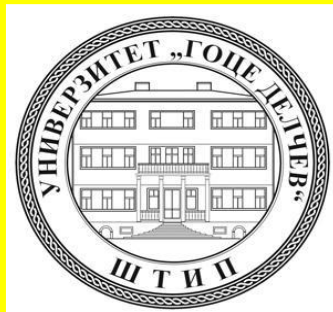

Универзитет „Гоце Делчев“ Штип
Факултет за образовни науки

**ОД ТРАДИЦИОНАЛНО КОН ИНКЛУЗИВНО
ОБРАЗОВАНИЕ/УЧИЛИШТЕ/НАСТАВА/НАСТАВНИК**

Проф. Д-р Снежана Мирасчиева

Охрид, 2013

Глобализацијата во цивилизацискиот свет
остави силен печат во сферата на
образованието и воспитанието, образовните
институции, училницата, наставникот. Од таа
перспектива, образованието се движи по
патот од сегрегација кон интеграција, од
ексклузивност кон инклузивност.

инклузивното образование во својата развојна и стимулативна димензија ги вклучува сите ученици со посебни образовни потреби

инклузивната настава е нов дидактички модел на организирано поучување и учење кое ги опфаќа, прифаќа и интензивно вклучува децата и младите според нивните индивидуални потенцијали, интереси и очекувани резултати

инклузивен наставник - креатор, водител и непосреден учесник

Цел на истражувањето: ставовите и мислењата на наставниците за застапеноста на инклузивноста во средината во која што работат.

Претпоставивме дека наставниците се согласни во ставовите и мислењата за инклузија во училиштето.

Прашалникот за возрасни кои ги содржи индикаторите на инклузивност кои се составен дел на Индексот на инклузивност Индексот ги содржи следните димензии и области:

димензија А (создавање инклузивна култура) во две области: А1- градење на заедница и А2- воспоставување инклузивни вредности;

димензија В (креирање на инклузивна политика) и областите: В1- создавање училиште за сите и В2- организација на поддршка на разликите и

димензија С (развој на инклузивна практика) во областите: С1- организација на учењето и С2 – мобилизација на ресурсите

Податоците добиени во истражувањето по првата димензија, упатуваат на заклучокот дека во нашите училишта постои одреден степен на инклузивна култура.

Во однос на втората димензија, креирање на инклузивна политика, индикаторите за инклузивност во вид на тврдења беа поделени во две области: создавање училиште за сите и организација на поддршка на разликите. Анализата на добиените податоци упатуваат на сознанијата дека наставниците во најголем процент се согласни со тврдењата.

Што се однесува до третата димензија, развој на инклузивна практика поместена во областите: организација на учењето и мобилизација на ресурсите, се јавува одреден степен на неусогласеност.

Нашата претпоставка дека наставниците имаат позитивни ставови и мислења за инклузија во училиштето, се потврдува бидејќи наставниците се согласни со одредени искази кои ја идентификуваат сликата за училиште кое се движи кон инклузија.

Од друга страна, со сигурност можеме да кажеме дека трите димензии во индексот на инклузивност не се еднакви развиени. Димензијата која се однесува на развојот на инклузивна практика побавно се развива. Евидентен е недостаток на конкретни инструкции, пристапи и модели во подготовката, реализацијата и евалуацијата на инклузивната настава.

Вистинската инклузија е онаа инклузија која низ сите етапи, препаративна, оперативна и евалуативна, поминува во соработка со семејството, локалната средина и надлежните институции.

**БЛАГОДАРАМ НА
ВНИМАНИЕТО!**